

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Klášterky a soudců Mgr. Michaela Nipperta a JUDr. Blanky Chlostové v právní věci žalobce: **CDC GERMANY INVESTMENT GmbH**, se sídlem c/o Kieffer Stübben & Partner, Graf-Recke-Straße 82, 40239 Düsseldorf, Spolková republika Německo, zastoupený JUDr. Ondřejem Rathouským, advokátem v Praze 1, Ovocný trh 8, proti žalovanému: **HE3DA Technologies s.r.o.**, se sídlem Praha 9, Beranových 130, IČO: 04787757, zastoupený JUDr. Ing. Mgr. Pavlem Sorokáčem, MBA, advokátem v Praze 1, Pařížská 68/9, a třetí osobě: **UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.**, se sídlem Praha 4, Želetavská 1525/1, IČO: 64948242, o **nařízení předběžného opatření**, k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 29.7.2016, č.j. 15 Nc 503/2016-25,

t a k t o :

I. Usnesení soudu I. stupně se ve výroku I. **potvrzuje.**

II. Ve výroku II. se **zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í

V záhlaví uvedeným usnesením soud I. stupně nařídil předběžné opatření, kterým žalovanému zakázal jakékoliv dispozice, které následně rozvedl, s bankovním účtem IBAN: CZ8627000000002112515075, BIC (SWIFT): BACXCZPP, vedeným u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., směřujícím ke snížení finančních prostředků na tomto účtu pod částku odpovídající částce 5.000.000 EUR. Třetí osobě uložil, aby neumožnila jakékoliv dispozice, které byly také dále rozvedeny, s bankovním účtem IBAN: CZ8627000000002112515075, BIC (SWIFT): BACXCZPP vedeným u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., směřující ke snížení finančních prostředků na tomto účtu pod částku odpovídající částce 5.000.000 EUR (výrok I.). Současně rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 240.708,80 Kč (výrok II.).

Rozhodnutí soudu I. stupně bylo s odkazem na ust. § 74 a § 76 odst. 1 písm. d) a e), odst. 2 o.s.ř. odůvodněno tím, že žalobce osvědčil, že poskytl na základě Memoranda o

porozumění uzavřeného dne 10.2.2016 se společností HE3DA s.r.o. (dále jen „Memorandum“) žalovanému, jehož prostřednictvím mělo být prováděno společné podnikání v oblasti výzkumu a vývoje, navrhování, výroby, marketingu a prodeje lithiových baterií, částku 5.000.000 EUR jakožto nevratný poplatek za závazek exkluzivity společnosti HE3DA s.r.o. Podle soudu I. stupně žalobce dále osvědčil neplnění podmínek stanovených v Memorandu o porozumění z důvodů sjednaných v čl. 3.1 Memoranda, a proto je žalobce v souladu s čl. 3.1 Memoranda oprávněn požadovat vrácení poskytnuté částky. Soud I. stupně rovněž přihlédl ke skutečnosti, že žalobce od Memoranda o porozumění odstoupil a marně vyzval společnost HE3DA s.r.o. a žalovaného k vrácení poskytnutých finančních prostředků.

Soud I. stupně vzal současně za prokázané, že je dána obava z ohrožení výkonu rozhodnutí, a to s ohledem na výši žalobcem investované částky a neuspokojivé výsledky finanční prověrky ze strany žalobce u žalovaného ve spojení s neuspokojivým informováním žalobce společností HE3DA s.r.o. či žalovaným o platbách provedených z investice a s přihlédnutím k propojení společnosti HE3DA s.r.o. se žalovaným.

Podle názoru soudu I. stupně je za dané situace na místě, aby předběžné opatření bylo nařízeno i proti bance žalovaného, neboť lze po ní spravedlivě požadovat, aby neprováděla převody či výběry finančních prostředků z bankovního účtu žalovaného směřující ke snížení prostředků pod uvedenou částku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti tomuto usnesení podal žalovaný včas odvolání, ve kterém navrhl jeho změnu tak, aby návrh na vydání předběžného opatření, bylo v plném rozsahu zamítnuto. V odvolání zejména namítl věcnou a místní nepřislusnost soudu I. stupně s odkazem na Memorandum, v jehož článku 15.3 byla sjednána rozhodčí doložka. Dále namítl, že podle účelu Memoranda je účelem investice 50.000.000 EUR výzkum, vývoj, navrhování a výroba specifických lithiových baterií, tedy investice směřovaná do duševního a průmyslového vlastnictví. Podle názoru žalobce by v případě, že by byl příslušným pro vydání předběžného opatření obvodní soud a nikoli Městský soud v Praze, byla by ve smyslu ust. § 43 zák.č. 216/1994 Sb. dána místní příslusnost Obvodního soudu pro Prahu 1, neboť rozhodčí řízení by se mělo konat v obvodu tohoto soudu s ohledem na sídlo rozhodčího soudu. Žalovaný dále namítl předčasnost podaného návrhu s poukazem na ust. § čl. 15.2 Memoranda, podle které se smluvní strany zavázaly nejprve řešit situaci v rámci vzájemných konzultací, avšak žalobce tak nepostupuje. V tomto ohledu také namítl, že žalovaný nemůže mít prospěch ze svého protiprávního jednání, pokud nepostupoval v souladu s Memorandem. S odkazem na ust. § 22 zák.č. 216/1994 Sb. namítl, že předběžné opatření lze vydat pouze v případě, že by mohl být ohrožen výkon rozhodčího nálezu a jiná varianta není přípustná s tím, že žalobce nedisponuje exekučním titulem. K tomu dodal, že soud I. stupně pochybil, pokud žalobci neuložil lhůtu, do které musí podat u příslušného orgánu. Namítl také nepřezkoumatelnost a překvapivost napadeného rozhodnutí s tím, že ještě před vydáním napadeného rozhodnutí požádal soud I. stupně o zaslání návrhu na vydání předběžného opatření, aby se k němu vyjádřil, avšak soud I. stupně mu nehověl, přičemž ani nezohlednil jeho námitky uvedené ve vyjádření ze dne 28.7.2016. Žalovaný dále namítal, že žalobce nikdy svým smluvním povinnostem neholdal dostát a že nikdy neavizoval svou nespokojenost s postupem žalovaného a nikdy se jím tvrzenou situaci nepokusil řešit. V této souvislosti uvedl, že mu narůstají škody způsobené jednáním žalobce.

Žalobce navrhl potvrzení napadeného rozhodnutí s tím, že soud I. stupně postupoval správně, jestliže žalovanému neposkytl návrh na nařízení předběžného opatření před vydáním napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že je v daném případě dána věcná a místní příslušnost soudu I. stupně, neboť rozhodčí doložka obsažená v Memorandu byla sjednána pouze mezi žalobcem a společností HE3DA s.r.o., přičemž v tomto případě se žalobce proti žalovanému domáhá vrácení finančních prostředků, které převedl na jeho účet, a které žalovaný zadržuje bez právního důvodu. Poukázal také na to, že vztah mezi ním a žalovaným nelze opírat o ustanovení Memoranda a že i přesto se se žalovaným snažil o smírné vyřešení situace. Podle žalobce byly splněny všechny předpoklady pro vyhovění jeho návrhu.

Odvolací soud ve smyslu ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř. ve spojení s ust. § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř. přezkoumal napadené usnesení, aniž by nařizoval odvolací jednání, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Vzhledem k tomu, že soud I. stupně své rozhodnutí náležitě a správně odůvodnil, lze v podrobnostech odkázat na odůvodnění napadeného usnesení.

K odvolacím námitkám lze uvést, že o žalobcově návrhu rozhodl věcně a místně příslušný soud I. stupně. V tomto ohledu je totiž třeba poukázat na skutečnost, že smluvními stranami Memoranda byly žalobce a společnost HE3DA s.r.o., nikoli žalovaný. Z tohoto důvodu veškeré námitky žalovaného, které odvozoval od Memoranda a od rozhodčí doložky v něm obsažené odvolací soud neshledal důvodnými. Současně vzal odvolací soud za rozhodné, že žalobce svůj návrh podaný vůči žalovanému zdůvodnil požadavkem na vrácení finančních prostředků složených žalovanému na účet na základě smlouvy (Memoranda), od které odstoupil, a že se tak na straně žalovaného jedná o bezdůvodné obohacení. V daném případě tak nelze dovodit, že se v daném případě jedná o spor vyplývající z duševního vlastnictví ve smyslu ust. § 9 odst. 2 písm. g) o.s.ř., respektive že je dána věcná příslušnost Městského soudu v Praze. Podle ust. § 9 odst. 1 ve spojení s ust. § 84 a § 85 odst. 3 o.s.ř. je s tak ohledem na předmět sporu a sídlo žalovaného dána věcná a místní příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 9 jako soudu I. stupně.

Dále je třeba uvést, že o návrhu na nařízení předběžného opatření se rozhoduje bez slyšení účastníků řízení (§ 75c o.s.ř.) a že soud není povinen účastníkům umožnit, aby se ve věci nařízení předběžného opatření předem vyjádřili, přičemž ve smyslu ust. § 76c o.s.ř. se návrh na nařízení předběžného opatření doručuje až spolu se stejnopisem usnesení, kterým bylo předběžné opatření nařízeno.

V daném případě odvolací soud dospěl k závěru, že žalobce osvědčil rozhodné skutečnosti a současně prokázal, že je třeba zatímne upravit poměry účastníků. V této souvislosti lze odkázat na důkazy předložené žalobcem, a to na Protokol z První inspekce konané dne 25.4.2016, e-mailovou korespondenci ze dne 5.7.2016 a 6.7.2016, Protokol z jednání ze dne 1.7.2016 a výpisy z účtů žalovaného ze dne 11.5.2016 a 2.6.2016, ke kterým již při svém rozhodování přihlédl soud I. stupně.

K námitce chybějícího výroku ohledně určení lhůty žalobci k podání žaloby u příslušného soudu odvolací soud uvádí, že tento nedostatek soud I. stupně odstranil tím, že usnesením dne 2.8.2016, č.j. 15 Nc 503/2016-56, doplnil napadené rozhodnutí o výrok III., kterým žalobci uložil, aby do jednoho měsíce od právní moci doplňujícího usnesení podal u soudu žalobu o zaplacení částky, k jejímuž zajištění byl vydáno předběžné opatření.

Odvolací soud tedy uzavřel, že soud I. stupně postupoval správně, pokud žalobcově návrhu zcela vyhověl, a proto bylo napadené usnesení jako věcně správné podle ust. § 219 o.s.ř. potvrzeno.

Ohledně výroku II. o náhradě nákladů řízení odvolací soud vycházel z ustálené soudní praxe, že v usnesení, kterým bylo nařízeno předběžné opatření, se o náhradě nákladů předběžného opatření vzniklých účastníkům nerozhoduje, neboť o takových nákladech soud ve smyslu ust. § 145 o.s.ř. rozhoduje až v rámci rozhodnutí, jímž se řízení u něho končí (§ 151 o.s.ř.). Z tohoto důvodu odvolací soud podle ust. § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. výrok II. zrušil, aniž by však shledal podmínky dané § 221 o.s.ř. pro vrácení věci soudu I. stupně v tomto rozsahu k dalšímu řízení.

Z výše uvedeného se tedy podává, že o nákladech předběžného opatření vzniklých účastníkům v řízení před soudem I. stupně a před odvolacím soudem rozhodne soud I. stupně až v rámci rozhodnutí, jímž řízení u něho skončí.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **l z e** podat dovolání za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř., a to do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 9.

Praze dne 26. října 2016

JUDr. Jan Klášterka v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Daniela Hrušková, DiS.